

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010050
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3614010050.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného U. P., na hlavnom pojednávaní dňa 04.06.2014 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý : U. P., O.. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom V., V. XXX/XX, prechodne U.Á. XXX, E., zamestnaný, rozvedený t.č. na slobode,

je vinný, že :

dňa 24.09.2013 o 20.40 h v obci Bošany viedol osobné motorové vozidlo značky Opel Vectra, ev.č. P. XXX W., na ceste III/064049 v smere do Klátovej Novej Vsi, kde na ul. Dukelskej pri dome č. XXX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín, pričom bolo zistené, že vozidlo vedie v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza, pod č. ORP-769/DI-SK-2012 zo dňa 05.11.2012, právoplatným dňa 11.12.2012 na dobu 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia

t e d a :

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti

č í m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere =700,-eur (sedemsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 578/13/3305-8 zo dňa 03.03.2014, po jej preskúmaní, súd vydal trestný rozkaz č.k. 2T/36/2014-48 dňa 06.03.2014. Obvinený podal proti trestnému rozkazu včas odpor, ktorý odôvodnil tým že hoci peňažný trest považuje za spravodlivý a je schopný ho zaplatiť, trest zákazu činnosti neprimerane postihuje jeho a osoby voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Následne samosudca nariadil a vykonal dňa 04.06.2014 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. poriadku, obžalovaný ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný, pričom trestnú činnosť zároveň oľutoval. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona., keďže obžalovaný maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Obžalovaný svojím konaním porušil záujem štátu riadnom výkone rozhodnutí orgánov verejnej moci. Zavinenie obžalovaného je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, prečítal listinné dôkazy, a to rozhodnutie o priestupku z 5.11.2012 a listiny z priestupkového konania č.l. 12-21, správu MV SR č.l. 22, odpis RT č.l. 24, výpis z karty vodiča - obžalovaného č.l. 25-28, 76-84, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 31-33, 81-84, správu zamestnávateľa - pracovné hodnotenie č.l. 37, správu mesta Bojnice č.l. 38, potvrdenie o trvalom pobyte detí obžalovaného č.l. 68-69, stanovisko zamestnávateľa zo 7.5.2014 č.l. 70, rozsudok OS Prievidza 6C/210/2010 č.l. 71-73, rozhodnutie ÚPSVR Prievidza zo 6.4.2011 na č.l. 74, výpis z katastra nehnuteľností č.l. 74a/, 75, Trestný rozkaz 2T/36/2014-48 zo 6.3.2014, odpor proti Trestnému rozkazu z 2.4.2014 č.l. 51-52, odpoveď na lustráciu v sociálnej poisťovni č.l. 54a/, výsledok lustrácie v evidencii MS SR č.l. 67.

Obžalovaný pri výsluchu oľutoval spáchanie trestnej činnosti. Uviedol, že aj priestupok, za ktorý bol postihnutý pred spáchaním trestného činu vedením motorového vozidla v zákaze činnosti, sa týkal poruchy jeho motorového vozidla. Motorové vozidlo viedol len raz v dobe trestu zákazu činnosti. Uviedol, že vodičské oprávnenie je pre neho nevyhnutné, pracuje ako biotechnológ - vývojár, riadi administratívu, ako aj výrobu. Z opisu práce vyplýva, že má na starosti aj pracovné cesty tak na východ Slovenska ale aj do Čiech a Nemecka. Najazdí niekoľko desiatok tisíc kilometrov ročne. Študuje ako doktorand v Nitre, kam je povinný sa dostavovať raz za dva týždne. Zamestnávateľ mu poskytol aj služobný byt, zdržiava sa v Revúcej, pracovnú zmluvu má uzavretú na dobu neurčitú. Pravidelne využíva právo styku s jeho maloletými deťmi aj za prítomnosti jeho rodiny, ktorá žije v Bratislave. Ako osoba zdravotne ťažko postihnutá nemá rovnaké možnosti na zamestnanie sa ako zdravý človek, jeho súčasný zamestnávateľ mu vyšiel v ústrety, aj preto by o prácu nechcel prísť. Ku priestupku na úseku dopravy v dobe plynutia zákazu činnosti dňa 24.11.2013 uviedol, že išlo o jeho osobné motorové vozidlo Opel Vectra, ktoré používali jeho rodičia, bolo zle zaparkované. Bolo to na Grosslingovej ulici v Bratislave. Bol v prítomnosti svojich rodičov, keďže išlo o jeho motorové vozidlo, pokutu dostal on. Išlo o pokutu za nedovolené parkovanie. Ku skutku zo 16.1.2014 uviedol, že vozidlo viedol v areáli REKOS Revúca, kde má sídlo viacej firiem. Zákaz činnosti mu už neplynul, no ešte nemal vykonané preskúšanie, teda vodičské oprávnenie mu vrátené nebolo. O niekoľko dní neskôr ho potom absolvoval a vodičský preukaz mu bol vydaný. Skúšku vykonal dňa 22.1.2014.

Z rozhodnutia o priestupku a priestupkového spisu že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g, k/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a to uznesením ORP-769/DI-SK-2012 z 05.11.2012 právoplatným dňa

11.12.2013, pričom mu bola uložená pokuta 500,-€ a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, s dobou začiatku plynutia odo dňa právoplatnosti uznesenia. Zákaz činnosti mu plynul od 11.12.2012 do 11.12.2013.

Podľa správy Ministerstva vnútra SR, PPZ lustrácie v systéme AVÍZO, odpisu z registra trestov a lustrácie Ministerstva spravodlivosti SR doposiaľ nebol súdne trestaný. Z evidenčnej karty vodiča a lustrácie v registri priestupkov evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že bol od 20.07.2005 doposiaľ šesťnásťkrát postihnutý za priestupok na úseku dopravy, a jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za skutok zo dňa 29.1.2011. Pred dátumom spáchania trestného činu v tejto veci bol priestupkovo postihnutý trinásťkrát, z toho od roku 2010 päťkrát. Z uvedených registrov vyplýva, že dňa 15.04.2014 bol postihnutý v blokovom konaní OOPZ Revúca pokutou 30,-€, za priestupok porušením § 4 ods. 1 písm. b/ z.č. 8/2009 Z.z. - povinnosti vodiča a § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch. Rozhodnutím DI Revúca ORPZ-RA-OSPDP62-45/2014-SK z 19.03.2014 bol postihnutý za priestupok spáchaný dňa 16.01.2014 a bola mu uložená pokuta vo výške 100,-€, z dôvodu porušenia povinností vodiča podľa § 4 ods. 1 písm. b/ z.č. 8/2009 Z.z. a § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch - porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o BCP iným spôsobom. Mestskou políciou Bratislava bol za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 24.11.2013 postihnutý podľa § 22 ods. 1 písm. k/ Z.č. 372/1990 Zb. (§ 3 ods. 2b - šikmé rovné čiary z.č. 8/2009 Z.z.) a bola mu uložená bloková pokuta 10,-€. Dňa 22.01.2014 absolvoval preskúšanie podľa § 91 ods. 5 Z.č. 8/2009 Z.z.

Podľa výpisu z katastra nehnuteľností, čiastočného výpisu z LV č. XXXX, okres Revúca, obec Revúca, k. ú. Revúca, je vlastníkom bytu č. 2, vchod č. 7, súpisné číslo XXXXX na parcele XXXX/XX, právnická osoba BEK Agro Revúca, s.r.o.

Z rozhodnutia ÚPSVaR Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny č.: OSVPOS/A/2011/15312-003/058945/SMJ/VAL z 06.04.2011 súd zistil, že obžalovaný je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom s mierou funkčného postihnutia 60%.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 6C/210/2010 zo 17.06.2011 súd zistil, že týmto rozsudkom bolo manželstvo účastníkov konania U. P. a obžalovaného rozvedené. Deti účastníkov mal. B. a G. zostávajú na čas po rozvedení v starostlivosti matky. Odporca - obžalovaný bol zaviazaný platiť na výživu mal. G. mesačne sumou 100,-€ a mal. B. sumou 100,-€ mesačne najneskôr do 20. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku. Bol upravený styk odporcu - obžalovaného s maloletými deťmi tak, že tento je oprávnený sa s nimi stretávať každý párný víkend v mesiaci a to v čase od soboty 7.00 hod. do 19.00 hod. a od nedele od 7.00 hod. do 19.00 hod. a každý utorok a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 18.30 hod. a to tak, že si deti vyzdvihne pred bytom matky a v stanovený čas maloleté deti pred bytom matky odovzdá.

Zo správy zamestnávateľa Bioplyn Budča spol. s.r.o. vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný v trvalom pracovnom pomere od 04.02.2013, pracovný pomer bol skončený dohodou 09.10.2013. Pracovný pomer bol ukončený dohodou, zamestnávateľ uvádza, že po konflikte s nadriadeným, keď aj napriek dvojnásobnému posúvaniu termínu odovzdania pracovnej úlohy túto nespĺnil a nesúhlasný postoj a výčitky zo strany konateľa spoločnosti riešil odchodom zo zamestnania.

Zo správ mesta Bojnice, z 25.11.2013 vyplýva, že ku dňu podania správy mal prihlásený pobyt v V., na adrese spolu s deťmi a bývalou manželkou. Od roku 2013 nie je evidovaný ako daňovník ani vlastník nehnuteľností v k.ú. mesta V.. Jeho správanie nebolo predmetom riešenia, bližšie informácie nie sú známe.

Zo stanoviska zamestnávateľa obžalovaného BEK AGRO Revúca, s.r.o. zo 07.05.2014 vyplýva, že obžalovaný dňa 7.10.2012 do tejto spoločnosti nastúpil na pozíciu riaditeľa. Na základe jeho pracovných povinností technologicky riadiť bioplynovú stanicu a zastrešovať všetku administratívu spoločnosti mu bolo pridelené služobné vozidlo na denné pokrytie pracovných úloh v mieste pracoviska Revúca a

služobných ciest po území SR a okolitých krajín, absolvuje aj týždenné porady v sídle materskej firmy v Banskej Štiavnici, automobil má možnosť použiť aj na súkromné účely. Zamestnávateľ uvádza, že v prípade straty alebo dlhodobom zadržaní vodičského oprávnenia z dôvodu jeho immobilizácie a nepokrytia pracovných úloh budú musieť pokrytie úloh na zabezpečenie prevádzky riešiť jeho uvoľnením z pracovnej pozície. Zamestnávateľ vyjadril spokojnosť s doterajším plnením jeho pracovných úloh, a potvrdil, že mu bol pridelený služobný byt.

Z ilustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol od 4.2.2013 do 9.10.2013 evidovaný ako zamestnanec firmy Bioplyn Budča, s.r.o., od 09.10.2013 do 31.12.2013 COMBIN BANSKÁ ŠTIAVNICA s.r.o., a od 1.1.2014 doposiaľ BEK AGRO Revúca s.r.o.

Z potvrdenia o trvalom pobyte Mestského úradu Bojnice z 09.05.2014 vyplýva, že mal. G. P. a B. P. sú prihlásené k trvalému pobytu v V..

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to k tomu, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a aj ju oľutoval. Súd nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť. Hoci doposiaľ nebol súdne trestaný, bol viackrát postihnutý za priestupok, s jednou výnimkou, spáchal všetky na úseku dopravy. Za prevahy poľahčujúcich okolnosti tak súd ukladal trest podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Je zrejmé, že tu zákonodarca nemal na mysli len spolužijúcu rodinu, ide o rodinu v širšom zmysle, ktorá zahŕňa aj právo na vzájomný styk rodiča a dieťaťa, tiež sa má na mysli materiálne zabezpečenie rodiny a to aj po rozvode manželstva, v tomto zmysle plnenie vyživovacej povinnosti rodiča k deťom. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil práve tieto skutočnosti prihliadajúc na to, že obžalovaný je osobou prvotrestanou, kde okrem trestu významnú rolu hrá aj samotné trestné stíhanie a jeho následky na povest' spoločenské a pracovné postavenie obžalovaného. Súd má tak za to, že na nápravu páchatela postačí aj trest peňažný, ktorý súd určil vo výške 700,-€, zohľadňujúcej majetkovú situáciu obžalovaného vychádzajúc z jeho vyhlásenia v odpore proti trestnému rozkazu a jeho majetkových pomerov. Pre prípad úmyselného zmarenia tohto trestu súd určil náhradný trest vo výmere 4 mesiace. Hoci obžalovaný svojim zavineným konaním porušil záujem na výkone rozhodnutia orgánu štátu, ktorý ukladal sankciu za priestupok na úseku dopravy, súd obžalovanému neukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Práve tento druh trestu by podľa názoru súdu bol trestom, trestajúcim nielen páchatela, ale priamo ovplyvnil schopnosť obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť a sťažil mu možnosť stretávať sa s deťmi. Tiež by spôsobil stratu zamestnania a vystavil obžalovaného opäť raz prihliadnúc na jeho hendikep, súťaži na trhu práce. Hoci nerešpektovaním rozhodnutia štátneho orgánu o uložení zákazu činnosti porušil záujem spoločnosti na výkone rozhodnutí štátnych orgánov, toto by paušálne nemalo viesť k ukladaní trestu zákazu činnosti popri inom druhu trestu. V tomto prípade je obžalovaný osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, zamestnaná, zdržiavajúca sa mimo miesta stretávania s maloletými deťmi, svoje vzdelanie si prehlbuje popri zamestnaní, jeho zamestnanie je pritom závislé na vodičskom oprávnení. Aj keď je pravdou, že obžalovaný bol opätovne postihnutý za priestupok počas doby zákazu činnosti, a to mestskou políciou za nerešpektovanie pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky § 3 ods. 2 b/ z.č. 8/2009 Z.z. - šikmé bočné čiary, a tiež dňa 16.01.2014 spáchal priestupok porušením § 4 ods. 1 písm. b/ z.č. 8/2009 Z. z. povinnosť vodiča mať pri sebe platné doklady predpísané zákonom, za čo bol postihnutý ODI Revúca pokutou 100,-€, na tieto priestupky nemožno prihliadať, pretože boli spáchané po spáchaní trestného činu v tejto veci. Hoci je zrejmé, že obžalovaný opäť po uplynutí zákazu činnosti viedol motorové vozidlo 16.01.2014 teda skôr ako úspešne vykonal preskúšanie, nemožno túto skutočnosť považovať za okolnosť, ktorá je spôsobilá svojou závažnosťou odôvodniť bez ďalšieho uloženie trestu zákazu činnosti s jeho zrejmými následkami na život obžalovaného. Trest by mal byť individuálny a spravodlivý, tak ako ukladanie trestu odňatia slobody v tomto prípade prvotrestancovi, by bolo neprimerané závažnosti prečinu vychádzajúc zo zásad pre ukladanie trestov, tak rovnako závažná

by bola v tomto prípade strata spoločenského uplatnenia a sťaženie uplatnenia rodičovských práv či zásah do práv dieťaťa na styk s rodičom a na vyživovaciu povinnosť počas plynutia trestu zákazu činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.